

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΟΣΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΓΙΑΣ Θ. ΠΑΠΑΖΙΟΣ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ

ΤΒΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΗΣ ΤΟΙ ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

LIBRAIRIE ET IMPRIMERIE
CI-DEVANT
E. J. BRILL.
LEIDE — 1904.

E.Y.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΔΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ*

• 1

Περγ. 0,30 × 0,23 Αιώνος XII (φ. 281).

Ἐρμηνευτικὴ σειρὰ εἰς τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς.

1 (φ. 1^a). Τὸ κατὰ Ματθαῖον.

Ἄρχ. διὰ τῆς ἀκιφάλου ἐρμηνείας . . . πεῦσαι. Καὶ γάρ καὶ ὁ νόμος ἔδεχετο τοὺς προσηλύτους: Ἀμέσως δ' ἔπειται καιμένον· Ἐκ τῶν ὄριων ἐκείνων ἔξελθοῦσα· εἰς ὃ ἐπαχολουθεῖ ἐρμηνεία· Πόθεν ἔξηλθεν ἡ Χανανίτις· ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας Τύρου καὶ Σιδῶνος· ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς· καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Ποῦ ἔξηλθεν εἰς δομὴν μύρων τοῦ σωτῆρος· τύπον γάρ ἔπέχει τῆς ἔξ έθνῶν ἐκκλησίας· ἀλλὰ καὶ ὁ σω-

* Ο Κατάλογος οὗτος συντάσσεται ὑπὸ ἑμοῦ, βιβλιουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Νίκου Βέη καὶ τῶν ἀκριτώτερων τῶν εἰς τὸ ἐμὸν πανεπιστημιακὸν φροντιστήριον φοιτῶντων, ὃν τὰ ὄντατα τεθῆσανται ἐν τέλει τοῦ διοικού Καταλόγου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Ἐν δὲ τῇ συντάξει αὐτοῦ ἡ καλουθήθη τό γνωστὸν ἔδη σύστημα, καθ' ὃ συνέταξα τοὺς καταλόγους τοῦ Ἀγίου Ὁρούς καὶ τοὺς τῶν μονῶν τῆς Ἀνδρουν. Ο προτασσόμενος τοῦ αἰδοντος ἀριθμοῦ μάτερισκος σημαίνει ὅτι ὁ καθεὶς κασμεῖται ὑπὸ εἰκάνων ἡ ἐπιτίτλων.

τὴρ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς συγγενείας τοῦ Ισραὴλ· καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὑποδέχεται αὐτὸν ἡ Χανανίτις· καὶ τὸν Ἡλίαν δεξαμένη χῆρα· τί δὲ ἐβόα κράζουσα. Κύριε νιὲ Δαβὶδ· πόθεν ἥδει οὕτω καλεῖν· μήτε νόμον μήτε προφήτας μελετήσασα· Κύριον μὲν, κατὰ τὴν θεότητα· μήδὲν δὲ Δαβὶδ, κατὰ τὴν σάρκα· νόει μοι τὸν τῆς χῆρας υἱὸν· νεκρὸν δῆτα· τουτέστι τὸ νενεκρωμένον σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν, καθαρθεῖσαν τοῦ δαιμονίου, ἀπεκατέστησε τὰ ἀμφότερα σῶα·

2 (φ. 80^a). Τὸ κατὰ Μᾶρκον.

Ἄκεφαλον κατὰ ἐν φύλλον.—Αρχ. . . . πρὸ προεώπου σου. δος κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Τοῦτο δὲ τὸ προφητικὸν, Μαλαχίου ἐστὶν οὐχ Ἡσαίου· σφάλμα δὲ ἐπιγραφέως ἄλλος δέ φησι· δύο προφητείας ἐν διαφόροις εἰρημένας τόποις ὑπὸ δύο προφητῶν εἰς ἐν συναγαγών, πεποίκε καθὼς γέγραπται.

Προτάσσεται Πίναξ τῶν κεφαλίων τοῦ Εὐαγγελίου τούτου (φ. 79^a).

3 (φ. 138^b). Τὸ κατὰ Λουκᾶν.

Ἡ ἱρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου τούτου εἶναι μὲν καὶ κατ' ἄλλους Πατέρας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς κατὰ τὸν Τέτον Θεόστρων. Τοῦτο ῥητῷς μνημονεύεται ἐν τῷ κώδικι.

4 (φ. 202^a). Τὸ κατὰ Ιωάννην.

Κολοθὸν οὐ κατὰ πολλὰ φύλλα.—Τελ. ἀκούσας δτὶ ὁ Κύριος ἐστὶ τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γάρ γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι . . . .

Ἐν τῷ κατὰ Ματθαίου Εὐαγγελίῳ ίδιας, συνήθως δ' ἐν τῇ φρ., μνημονεύονται οἱ διάφοροι ἱρμηνευταὶ Πατέρεις. Εἶναι δὲ οὗτοι· Ἐπρέγενης, Θεόδωρος Ἡρακλείας, Ἀπολλενάρεος [Ἀπολλενάρεας], Θεόδωρος Μεοψουεστίας, Φώτιος, Σεβήρος [Ἐθέσσης], Γρηγόρεος ὁ θαυματουργὸς, Εἰρηναῖος, Κύριλλος [Ἀλεξανδρείας], Θεοφύλακτος μοναχὸς (3), Θεοδώρητος [Κύρρου], Βασιλείος [ὁ μέγας].

Ο κωδικός φέρει καὶ διπλῆν παλαιάν κατὰ φύλα ἀριθμησιν, γενούμενην κατὰ τὸν XVI αἰώνα δι' Ἑλληνικῶν χριθμῶν. Ή εἰν τῇ ἁνω φῷ ἀριθμησις φθάνει μόνον μέχρι τοῦ φέδου φύλλου (78 κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀριθμησιν). καὶ προεχώρει μὲν καὶ περιτέρῳ, ἀλλὰ, φαινεται, ἀπεξάσθη. Ἐκ τῶν παλαιῶν ἀριθμήσεων ἔξαγεται, ὅτι εἰν ἡργῇ ἀπεσπάσθησαν συδιοίκοντα καὶ ἐπτὰ περίπου φύλλα. Μεταξὺ τῶν φύλλων 78 καὶ 79 οἱ επεισεγένεντα φύλλα, μεταξὺ δὲ τῶν 137 καὶ 138 δύο καὶ μεταξὺ τῶν 201 καὶ 202 ἑν.

Η γραφὴ εἶναι ἐπιμελής. Εν δὲ φ. 202^ῃ ἔχει ὁ κωδικός ἐπίτιτλον κόσμημα μετὰ τέχνης ιστορημένον.

Ἐκ τοῦ σταχώματος σώζεται τὰ νῦν μόνον ἡ πρὸς τὸ τέλος πινακίς μετὰ βυρσίνου ἐπικαλύμματος, ἢφ' οὐ ἐντυπα κοσμήματα καὶ μετάλλινοι γόμφοι.

• 2 •

Περγ. 0,10×0,132. Αιώνος XI (φ. 261).

Τετραευάγγελον.

α' (φ. 14^α) Ματθαῖος.—β' (φ. 86^α) Μάρκος.—γ' (φ. 135^α) Λουκᾶς.—δ' (φ. 215^α) Ἰωάννης.

Ο κωδικός εἶναι χολοβός, τελιευτῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ εἰς' κεφαλαίου, τοῦ Ἰωάννου στ. 19.

Προτάσσονται δὲ τοῦ Τετραευάγγελου τάδε·

α' (φ. 1^α) Ἐπιστολὴ Εὐάγγελου πρὸς Καρπιανόν.—β' (φ. 3^α) Κανόνες τῆς συμφωνίας τῶν Εὐαγγελίων. Ἐκάστου Εὐαγγελίου προτάσσεται ὁ πίνακς τῶν κεφαλαίων.

Τοῦ Ματθαίου προτάσσεται τὸ τυπικὸν τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ (φ. 9^α) καὶ οἱ εἰς αὐτὸν γνωστοὶ στίχοι (φ. 96).

Τοῦ Μάρκου προτάσσεται ἡ ὑπὸ Εκοσμᾶ τοῦ Ἰνδοκοπλεύστου Ὑπόθεσις τοῦ Εὐαγγελίου (φ. 84^α) καὶ ἡ «παραγραφὴ» (φ. 84^α).

Ωςκύτως καὶ τοῦ Λουκᾶ προτάσσεται ἡ ὑπὸ Εκοσμᾶ τοῦ Ἰνδοκοπλεύστου Ὑπόθεσις τοῦ Εὐαγγελίου (φ. 133^α) καὶ ἡ «παραγραφὴ» (φ. 133^α).

Τοῦ κατὰ Ἰωάννην τὴν Ὑπόθεσιν ἔγραψεν ἀπελῶς μεταγενεστέρα
χεὶρ κατὰ βαναυσότατον τρόπον.

Οὐ κατίξει κοσμεῖται τοῦτο μὲν ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων, τοῦτο δὲ
ὑπὸ τεχνικῶν, ἄλλα πολλαχοῦ ἔξιτήλων, εἰκόνων τῶν τεσσάρων
Εὐαγγελιστῶν, ὡν οὐ μὲν τοῦ Ματθαίου ἐν φ. 136, η τοῦ Μάρκου ἐν
φ. 856, η τοῦ Λουκᾶ ἐν φ. 1346 καὶ η τοῦ Ἰωάννου ἐν φ. 2146.
Καὶ εἴναι μὲν ἀπλουστάτη η σχεδιογράφησις τῶν εἰκόνων, ἄλλ' ὅμως
ἔχουσι τι τὸ ἀρχαίκον, καὶ ὁ τύπος αὐτῶν διαφέρει ὅλως τοῦ γνω-
στοῦ καὶ συνήθους ἐν τοις Τετραευαγγελοῖς.

Η διατήρησις τοῦ κώδικος μετρίᾳ. Τὸ φ. 133 ἐκπεσὸν ἀνεπλη-
ρώθη διὰ βομβούκινου.

Ο κώδιξ δὲν περισώζει τὴν στάχωσιν.

3

Περγ. 0,15×0,10. Αιώνος XII (φ. 368).

Τετραευαγγελον.

α' (φ. 5α) **Ματθαῖος**, προτασσομένης τῆς Ὑποθέσεως (φ. 1⁶)
καὶ τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου (φ. 2α).
— β' (φ. 105α) **Μάρκος**, προτασσομένης τῆς Ὑποθέσεως (φ. 102α)
καὶ τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων (φ. 103α). — γ' (φ. 167α) **Λου-
κᾶς**, προτασσομένου τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων (φ. 1646) καὶ τῆς
Ὑποθέσεως (φ. 1666) τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου. — δ' (φ. 269α)
Ἰωάννης, προτασσομένου τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων (φ. 2676),
ὑπολειφθέντος δ' ἀγράφου τοῦ φ. 268α-δ, ἐν φ. ἵμελλε νὰ γραφῇ η
Ὑπόθεσις.

Ἐν τέλει τῶν Εὐαγγελίων ἔκάστων στιχομετρικαὶ σημειώσεις.

“Ἐπονται α” (φ. 341α) «Δῆλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου
τῶν Εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν διεδοχὴν πό-
θεν τε ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσιν». — β' (φ. 342α) «Ἄι εὐδίο-
μαδεῖς] τοῦ ὅλου χρόνου». «Ἐκλογάδιον τῶν δ' Εὐαγγελιστῶν διά τε
τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἔκάστου Εὐαγγελιστοῦ
δῆμα τε καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν ἀκριβῶς διαγραφεῖν».

περιέχει και τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πάσχα· δὲ καὶ τελεῖοι ἐν τῷ μηνολογίῳ π.

Ἐν φ. 368^α μεταγενέστερον διεσθεσμένον σημείωμα· Ἐγὼ δὲ ταπεινὸς μυτροπολίτης Στουμνήτζης . . .

Ο κῶδις φέρει βύρσινον περικάλυμμα.

* 4

Περγ. 0,19 × 0,13. Αἰώνος XI (φ. 289).

Τετραευάγγελον.

α' (φ. 6^α) **Ματθαῖος.** Ἀρχ. (ἀκίφ.) . . . τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἔγεννος τὸν Ἱεχονίαν, προτασσομένου τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου (φ. 3^β). — β' (φ. 89^α) **Μᾶρκος.** Ἀρχ. (ἀκίφ.) . . . μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, προτασσομένου τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου (φ. 86^β). — γ' (φ. 136^α) **Λουκᾶς.** Ἀρχ. (ἀκίφ.) . . . ρία διότι εἰςπούσθη ή δέοσίς σου καὶ ή γυνή σου, προτασσομένου τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου (φ. 132^β). — δ' (φ. 215^α) **Ιωάννης.** Ἀρχ. (ἀκίφ.) . . . δὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς δᾶλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν, προτασσομένων τῶν κεφαλαίων τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου (φ. 214^α).

Τοῦ ὅλου προτάσσεται ἡ ἐπιστολὴ Εὐσεβεού πρὸς Καρπιανόν.

Ο κῶδις φέρει πλὴν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Μάρκου παρασελίδια σχόλια, ἀραιότατα μὲν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην Εὐαγγελίῳ, συνεχῇ δὲ ἐν τῷ κατὰ Ματθαίον. Τὰ τοῦ Ματθαίου ἀρχονται ἐν φ. 6^α ὡδε· Ὁ Ιουδαικὸς λαὸς καὶ ή νομικὴ πολιτεία καὶ τότε δλόκληρος δ νέος ἐφάνη λαὸς μετὰ τῶν αὐτοῦ νόμων, τελευτῶι δὲ ἐν φ. 86^α διὰ τῶν ίξης θεωρός ἐγένετο ή Μαγδαληνὴ δι' δ καὶ παρὰ τοῖς πᾶσιν ἐμνημονεύθη. Τὰ δὲ τοῦ Λουκᾶ ἀρχονται ἐν φ. 136^α ὡδε· τίκτειν οὐδὲν βοῶντα· ίδε δέ μηδὲ δ αἱρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, τελευτῶι δὲ ἐν φ. 213^β καὶ παραλήψεται ήμᾶς μεθ' ἑαυτοῦ· αὐτῷ ή δόξα εἰς

E. Δ. ΙΩΑΝΝΗΣ 2006
ΙΩΑΝΝΗΣ

τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Τὰ δὲ τοῦ Πιάννου ἀρχονται ἐν φ. 215^α. Τί ἔστι τὸ ἑσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, τελευτῶς δ' ἐν φ. 289^ε. ἐπιστεύθη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

'Ο κῶδιξ ἐκοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ ἐπιτίτλων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου Πίνακος κεφαλαίων. 'Ἄλλ' αἱ μὲν εἰκόνες ἔχουσι πᾶσαι ἀποκοπῆ βεβήλως, δι' ὃν λόγον ἀπαντας οἱ Εὐαγγελισταὶ ἀρχονται νῦν ἀκίφαλοι, ἀτε ἐκάστου Εὐαγγελίου ἀρχομένου ὅπισθεν τῆς ἀποκεκομμένης εἰκόνος. 'Ομοίως δὲ ἀπεκόπη καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων τοῦ Ματθαίου ἐπίτιτλον. Σώζονται δὲ τὰ λοιπὰ τοιά ἐπίτιτλα, ὅντα μικρὰ καὶ περίτεχνα· ἔξαιρέτως δὲ τεχνικὸν εἶναι τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Πίνακος τῶν κεφαλαίων τοῦ Μάρκου ἐν φ. 86^δ.

'Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ξύλῳ τῆς σταχωσεως εὑρηται ἐπίτιτλον γεγραμμένον περὶ τῶν XVI αἰώνα καὶ ἡ γνωστὴ παιδιά μικρῶν κύκλων, δι' ὃν ἀγεται γραμμὴ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ αὐτη εἰς τινα τῶν διαμέσων κύκλων. Καὶ κατὰ μὲν τὸν ἑμὸν μαθητὴν Κοκκίνην τὸ παιγνίδιον τοῦτο λέγεται ἐν Μακεδονίᾳ τζέφος, κατὰ δὲ τὸν N. Βέην ἐν Ἀρκαδίᾳ καστροπαρσεά. Τὸ δεύτερον τοῦτο ὄνομα καὶ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ παιγνίδιον τοῦτο φαίνεται γεγραμμένον ἐνταῦθα μεσοῦντος τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰώνες εἶναι ἐνδειξεῖς, ὅτι ἡ παιγνιώδης κύτη ἀσκησις εἴθιζετο πιθανῶς ἦδη ἐν τοῖς βυζαντιακοῖς χρόνοις. Σημειούσθωσαν δὲ ταῦτα ως μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ιστορίαν τῶν παρὰ τοῖς νέοις Ἐλληνοὶ παιδιῶν, ητις δὲν ἐγράψῃ ἀκόμη.

'Η στάχωσις τοῦ κώδικος βυρσίνη μετὰ ἐπιτυπωμάτων ἀπλῶν, ἐν οἷς δικέφαλος ἀετός.

κ

Χαρτ 0,21 X 0.14. Αιδονος XIV. (φ. 183)

Βαρλαὰμ μοναχοῦ Λογιστικῆ.

α' (φ. 5^δ) «Βαρλαὰμ μοναχοῦ (ἀνωθεν «τῶν φράγγων») Προοίμιον τῆς Λογιστικῆς. Αρχ. [Π]ολλῶν ὅντων οἵς διστρονόμοι χρώνται.—β' (φ. 7^α) «Λογιστικῆς α'»,—γ' (φ. 17^α) «Λογιστικῆς δεύτερον».—δ' (φ. 34^α) «Λογιστικῆς τρίτον».—ε' (φ. 40^δ)

α' Δογιστικῆς τέταρτον ε. — Σ' (φ. 47⁶) «Δογιστικῆς πέμπτον ε. — Ζ' (φ. 59^a) «Δογιστικῆς ἕκτον».

2 (φ. 67^a). «Τοῦ αὐτοῦ ἀκριβῶς περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἐκ τῆς Μαθηματικῆς τοῦ Πτολεμαίου συντάξεως ἐπιλογίζεσθαι ἡλιαχήν ἐκλειψίν». —

“Αρχ. Αἱ μὲν αἴτιαι καὶ αἱ πρῶται ἀρχαὶ τῶν κατ' οὐρανὸν γινομένων συμπτωμάτων. Τελ. (φ. 67^a). γωνία δὲ ἀνατολική· ταύτην . . . Ἡ πραγματεία αὗτη μένει ἀτελής, ὡς καὶ ἡ ἐπομένη ἀκέφαλος, διτε τῶν φ. 67⁶-71^b δύντων ἀγράφων.

3 (φ. 72^a). ‘Ἀδηλού Φιλοσοφικὴ συγγραφὴ διηρημένη εἰς κεφάλαια σι’.

“Αρχ. (ἀκέφ.) . . . πᾶν πλῆθος δεύτερον ἔστι τοῦ ἐνός. — φ. 74^b Κεφ. ια' «Περὶ αἵτιου ε.». “Αρχ. [Π]άντα τὰ δύντα προειστιν ἀπὸ μιᾶς αἵτιας τῆς πρώτης. — φ. 75^b Κεφ. ιβ' «Περὶ ἀρχῶν τῆς αἵτιας ε.». “Αρχ. “Οτι ἀνάγκη τὴν αἵτιαν. — φ. 76^b Κεφ. 15 «[Π]άν τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρεπτικὸν, χωριστὸν οὐσίαν ἔχει παντὸς σώματος. — φ. 78^b Κεφ. κ' «[Π]άντων σωμάτων ἐπέκτινα ἔστιν ἡ ψυχῆς οὐσία». — φ. 86^b Κεφ. μγ' «[Π]άν τὸ ἀεὶ ὅν ἀπειροδύναμόν ἔστιν ε.». — φ. 110^b Κεφ. ρχδ' «[Π]ᾶς θεός ἀμερίστως». — φ. 135^b Κεφ. σι' «[Π]άν ψυχῆς δχημα συμφυές καὶ σχῆμα τὸ αὐτό ε.». Τελ. καὶ τοσόνδε ἡ τοσόνδε φαίνεται.

4 (φ. 136^a) «Δημοσθένους βίος ε.

“Αρχ. Βίος τοῦ ἥπτορος ἀναγκαῖος ἔστι τοῖς ἐπὶ τὴν ἥπτορείαν δασκοῦσιν ἑαυτούς.

5 (φ. 138^a). «[Λ]εβανέου Εἰς τὸν βίον Δημοσθένους ε.

6 (φ. 139^b). «[Ε]ἰδη τῆς ἥπτορικῆς ε.

7 (φ. 140^b). «[Ἐ]ξήγησις τοῦ Ὁλυνθιακοῦ πρώτου λόγου τοῦ Δημοσθένους ε.

“Αρχ. [Ἄ]յτι πολλῶν: τὸ προοίμιον ἐκ πλαγίου ἐπαινος τοῦ ἀκροατοῦ.

8 (φ. 148^b). «Ὑπόθεσις Ὁλυνθιακῶν τοῦ δευτέρου λόγου τοῦ Δημοσθένους ε.

9 (φ. 156^b). «Ἐτερον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ παρόντος λόγου ε.

10 (φ. 157^b) [Λεβανέου] Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Φιλίππου δευτέρου λόγου τοῦ Δημοσθένους ε.

“Ἐπονται αἱ ὑποθέσεις τῶν λοιπῶν λόγων τοῦ ἥπτορος.

11 (φ. 177^a) Ψευδοκαλλισθένους Διηγήσεως περὶ Ἀλεξάνδρου ἀπόσπασμα.

Ἄρχ. (ἀκίφ.) . . . φασὶν Ἀλέξανδρον πρὸς Βραχμᾶνας.

12 (φ. 177^b) Περφύρεου Ἐκ τῆς πρὸς Ἀνεβὼ τὸν Αἴγυπτιον ἐπιστολῆς.

Ἄρχ. Περὶ τῶν θεῶν . . .

Τὰ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος παράφυλλα 1 - 4 καὶ 180-181 ἀνήκουσιν εἰς ἄλλους κώδικας, καὶ δὴ α') τὰ φ. 1 καὶ 4 εἰς κώδ. Περγ. αἰώνος Χ περιέχοντος Τροπέρια καὶ Θιοτοκάρια [Ἡ]λώ προς πλούμενος καὶ τὴν πλευρὰν . . . , ἐν φ. 4^a Ὅμηρος πατέρα δαναοῖς καὶ νιὸν 6^γ) τὰ φ. 2-3 καὶ 181 εἰς κώδ. Χαρτ. αἰώνος XVI περιέχοντος τροπέρια, ἐν οἷς τὸ Ὁφθηντος ἐπὶ τῆς γῆς τοὺς πρὸν αἰχμα[λώ]τους . . . γ) τὸ φ. 180 εἰς κώδ. Χαρτ. αἰώνος XIII περιέχοντος Πολυελέους καὶ Ψαλμοὺς, ἐν οἷς ἐν μὲν φ. 180^a «Οτι τὸ ἔλεος σου κατέναντι τῶν δόθαλμῶν μου ἔστι, ἐν δὲ φ. 180^b «Ψαλμός τοῦ Δασέως πρὸ τοῦ χρισθῆναι».

Τὰ φ. 5^a, 28^a, 33^b, 66^b, 67^b-71^a ἀγραφα.

Ο κώδικς γέγραπται διὰ δύο χειρῶν.

Η στάχωσις τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

•

Χαρτ. 0,201 × 0,15. Αιώνος XIV (σ. 290).

Μανουὴλ Μαλαξεοῦ Νομοκάνων.

Προτάσσεται ἡ προεφώνησις τοῦ Μαλαξοῦ Τοῖς ἀπανταχοῦ Χριστιανοῖς (σ. 1) καὶ ὁ Πίναξ τῶν κεφαλαίων (σ. 2), συμπεσουμένων εἰς τοῦ.

Ἐν σ. 266 κεφ. σπν'. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὀσιοτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὅποιαι εὑρίσκονται τὴν σήμαρον καὶ εἰναι ὑποκείμεναι τῷ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει». «Ἐν σ. 260 κεφ. σπδ'. «Περὶ ποίοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουν τὴν σήμαρον ἐπισκοπάς». «Ἐν σ. 270 κεφ. σπε'. «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποίοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι ποίοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον».

Η κατὰ σελίδας ἀριθμητικὰ πάλαιά.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν βομβούδων σχεδίων ἐπιτετυπωμένων.

(Ἐπετατική συνέχεια)